

Минаха още нѣколко дни. Вече си мислѣхъ, че звѣрътъ е изчезналъ нѣкъдѣ, когато въ единъ прѣкрасенъ день изведнѣжъ ни сполетѣ нова бѣда. Една негърка слѣдъ като прала, почнала да простира ризитѣ върху клонитѣ на крайезернитѣ дървета. Ненадѣйно изъ водата изкочилъ крокодилътъ и съ свѣткавична бързина сграбилъ нейното дѣтенце, което си играело край водата, и сжщо тъй бързо изчезналъ...

Пищи майката, скуби си косигѣ отъ жалостъ, кжса се майчино сърце. Но нищо не помага...

Трѣбваше вече да дѣйствуваме бързо и рѣшително. Крокодилътъ вкуси човѣшко месо. Той не ще се забави да нападне и другитѣ човѣци. Трѣбва да

си запазимъ живота.

Крушумътъ и други оржжия не ни помогнаха. Азъ намислихъ да си послужа съ оржжието на риболовцитѣ. Почакахъ нѣколко дни, до като крокодилътъ наново изгладнѣ. Набавихъ си голѣма и остра риболовна вждица. Вързахъ я съ едно яко вжже. Нанизахъ на изострената кука едно убито кученце. Хвѣрлихъ я въ езерото и завързахъ здраво края на вжжето около стеблото на едно дърво.